Vedaernes forudsigelser

Vi er på vej fra 'den mørke epoke' til 'sandhedens epoke' - ifølge vedaerne. Disse oldgamle tekster beskriver samfundsudviklingen som en cyklus i fire stadier.

I krigernes epoke handlede det om heltemod, fysisk kamp og erobring af mere land.

af Bo Heimann, coach og forfatter

Verdensherredømmet er som bekendt ved at skifte fra USA til Kina. Samtidig oplever de fleste, at et grundlæggende værdiskift - fra et entydigt maskulint til et mere androgynt (tvekønnet) - er i gang.

Denne udvikling, og hele samfundsudviklingen siden de første dage så at sige, har været til at forudse. Det mener i hvert fald den engelske forfatter og tænker Lawrence Taub, der i sin bog *The Spiritual Imperative* hævder, at det fremgår af vedaerne - de mindst 3000 år gamle hellige skrifter fra Indien.

Vedaerne opdeler menneskene i fire typer - på sanskrit *varnaer*, der i Vesten er bedre kendt som de fire kaster. De er *brahman* - den religiøse/spirituelle kaste, *kshattriya* - krigerkasten, *vaishva* - købmandskasten og *shudra* - arbejderkasten.

Som individer har de fleste af os synlige træk fra alle fire kaster, men ofte er der alligevel en af dem, der dominerer vores værdier, tale og handlinger. På samme måde har de enkelte kaster på skift en dominans i forhold til de andre på det samfundsmæssige plan.

Lawrence Taub arbejder med den grundlæggende cykliske struktur - renset for vedaernes religiøse termer, de svært forståelige ideer om tid (ifl. vedaerne varer hver epoke millioner og hundredetusinder af år!) og den stærkt problematiske diskrimination, der kan indlæses i kastesystemet. Tilbage står en interessant forståelse af samfundsudviklingen.

Kasterne/tidsepokerne afløser hinanden. En cyklus (en *yuga*, udtales juga) begynder med *satyayuga*, sandhedens epoke, ledet af de religiøse. Den efterfølges af *tretayuga*, det begyndende fordærvs epoke, ledet af krigerne, dernæst følger *dvaparayuga*, ubalancens epoke, ledet af købmændene, og til sidst *kaliyuga*, den mørke epoke, ledet af arbejderne. En ny satyayuga fuldender cyklussen som en fødsel efter døden i kaliyugaen.

Her er altså tale om en i første omgang ikke opmuntrende udvikling. Yugaerne bevæger sig fra samfundsformer, der lægger vægt på sandhed, dyd, visdom og religiøsitet, til samfundsformer, hvor opløsning, uvidenhed, selvoptagethed, kynisme og materialisme mere og mere tager over.

Alligevel kan man også se, at hver epoke er en udvikling til et højere bevidsthedsniveau, der løser den foregående epokes udfordringer (hvorved den dog skaber nye).

De religiøses epoke

Menneskehedens udgangspunkt er religiøst. De første mange tusinder af år blev alt - ord, handlinger og geografiske steder - forstået i en religiøs sammenhæng. Der var en grundlæggende oplevelse af at være en del af alting (en ultrafeminin verdensforståelse). Kun langsomt - bl.a. via sprogets udvikling - begyndte mennesket at udvikle en bevidsthed om sig selv som individuelt subjekt.

Religiøsiteten dengang

Historisk

Epoke	Tid	Verdensmagt
Religiøse 1 (satyayuga 1)	Frem til 2000 f.Kr.	-
Krigere (tretayuga)	Fra 4000/2000 f.Kr. til tidligt i 1600-tallet	Spanien, Portugal
Købmænd (dvaparayuga)	ca. 1650-1975	USA
Arbejdere (kaliyuga)	ca. 1917-2030	Kina
Religiøse 2 (satyayuga 2)	Fra ca. 1979	Indien, Mellemøsten, Afrika

© iStockphoto

© iStockphoto

Indiens diskriminerende kastesystem er kun én fortolkning af de fire typer/fire epoker.

kan bedst beskrives som shamanisme (en naturreligion) uden noget etableret hierarki. Alle spillede en aktiv rolle i de forskellige ritualer og skikke. Shamanerne, der kunne være både mandlige og kvindelige, havde dog særstatus.

Ud af dette voksede med tiden en slags femi-monoteistisk (énguds-) religion centreret omkring Moder Jord. Den blev senere (fra ca. 800 f.Kr.) erstattet af maskuline Vor Fader i himlen-religioner med etableringen af bl.a. hinduismen, buddhismen, kristendommen og konfuciansmen.

Krigernes epoke var dog allerede begyndt sideløbende, og de regerende præster måtte efterhånden dele magten med krigeriske konger og kejsere.

Krigernes epoke

I Europa varede krigernes epoke indtil 1600-tallet. Der er dog stadig tredjeverdenslande, der er i tretayuga - de ledes af diktatoriske monarker eller juntaer (interessant at befolkningerne netop nu er ved at ændre dette i en række arabiske lande).

I krigernes epoke spillede økonomien en sekundær rolle - det vigtige var heltemod og fysisk kamp. Penge handlede primært om at have råd til at gå i krig for at vinde endnu mere land.

Slaveri og feudalisme var hjørnesten i det økonomiske system (som det er den dag i dag i de tilbageværende krigerstater). Det var en førindustriel epoke, der blev båret af et ekstremt maskulint verdensbillede - Alexander den Store, Julius Cesar og Djenghis Khan var heltene.

Senere kom lande som Spanien og Portugal til at dominere verdensbilledet med deres kolonialisme - indtil købmændene definitivt tog over.

Købmændenes epoke

Mens krigerne var ved magten, begyndte de handlende kun langsomt at opnå anseelse - fx i små bystater som

© AGE/Scanpix

I de oprindelige naturreligioner var der ikke noget hierarki. Shamanerne havde dog særstatus.

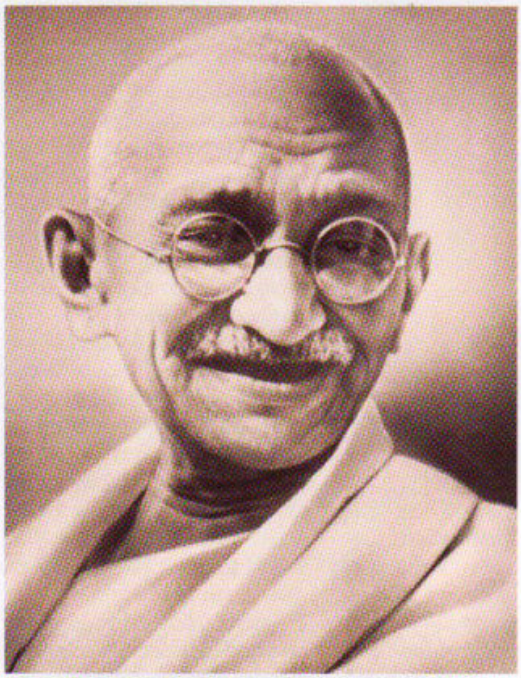

Da Indien med Gandhi i spidsen løsrev sig fra England, viste det potentialet i koblingen mellem det politiske og det spirituelle. Den kraft kan genskabes.

Venedig og Genoa, der kunne operere delvis autonomt i forhold til det feudale styre.

Men med industrialiseringen i det nordlige Europa i 1500- og 1600-tallet kom købmændene - og deres fokus på profit og materiel rigdom - for alvor til tops i samfundet. Holland og England lagde bogstaveligt fra land og grundlagde nye oversøiske markeder (i modsætning til krigerne fra Spanien og Portugal, der tidligere blot havde plyndret).

Kampene fra de egentlige slagmarker blev langsomt overført til markederne. Det var ikke længere fint og rigtigt at slås fysisk. Alt har siden været en handelsvare til salg for en pris dikteret af udbud og efterspørgsel.

Siden har handel, forretning og markedskræfterne dikteret det meste af samfundsudviklingen. USA har siden midten af 1900-tallet stået i spidsen for denne epoke - måske fordi det unge land ikke har været tynget af krigerepokens gamle samfundsstrukturer og værdier (modsat Europa). Men kan næsten tale om, at USA helt sprang krigerepoken over og derfor blev købmændenes naturlige leder.

Arbejdernes epoke

Den russiske revolution i 1917 var startskuddet til, at arbejderne kom til magten. Det skete som bekendt ikke ad kommunismens vej i særligt mange lande (og i de lande, hvor kommunismen kom til magten, var det blot kortvarigt).

Men selv i de kapitalistiske lande har fokus på job og karriere været støt stigende op igennem 1900-tallet. Mange af os er i dag arbejdsnarkomaner og identificerer os med vores færdigheder og karrierer.

Det er i sandhed arbejdernes tidsalder. Vi er i dag lig med vores roller som fagligt vidende teknokrater, eksperter og bureaukrater, uanset om vi er reelle arbejdere eller arbejdere i hvide skjorter.

Og mens mange i købmændenes tidsalder arbejdede for status og penge (målet var helst ikke at arbejde overhovedet), så er den sande arbejder nu optaget af sin viden, profession og den organisation, han/hun tilhører.

Derfor er Kina på vej som verdens magthaver. I Kina og de omkringliggende lande er arbejderne prototyperne på den anonyme 'firmaets loyale mand'.

Ny religiøs epoke på vej

Men Kinas herredømme vil, ifølge denne tænkning, blive relativt kort, da det er baseret på et materialistisk og maskulint værdisæt, der vil udmarve sig selv.

Den nye religiøse epoke - med fokus på helhedstænkning og religiøsitet - vil ifølge Lawrence Taub for alvor bryde igennem omkring år 2040. Tidligere tiders fokus på krig, materiel rigdom og jobkarriere vil blive afløst af fokus på visdom.

Pionerfasen af denne nye epoke er vi allerede igennem - siden 1960'erne har holistiske, økologiske og feminine værdier fået mere og mere vægt.

Provokerende nok mener Lawrence Taub, at revolutio-

Tidsepoke	Kerneværdi	Magtelite	Evner, værktøjer og institutioner	Værdisæt	Det sociale ideal	Kilde til magt	Økonomisk/ politisk enhed
Religiøse 1 (satyayuga 1)	Gud, oplysning	Shamaner, præster	Religiøse ritualer, kirker, spirituelle praksisser	Feminint	Den religiøse leder og det oplyste selv	Religiøs viden	Stammen
Krigere (tretayuga)	Kamp, konkurrence	Konger, kejsere og generaler	Våben, hære, strategisk krigskunst	Maskulint	Helten	Land	Imperiet
Købmænd (dvaparayuga)	Penge, materialisme	Kapitalister, industriejere	Handel, finans, transport, kommunikation, industri	Maskulint	Den succesfulde "self made" forretningsmand	Kapital	Forretnings-imperiet
Arbejdere (kaliyuga)	Færdigheder, job og karriere	Teknokrater, bureaukrater	Eksperter, teknologi, organisationer	Maskulint	Firmaets loyale mand	Videnskabelig, teknisk og organisatorisk viden	Den økonomisk-politiske blok
Religiøse 2 (satyayuga 2)	Gud, oplysning	Spirituelle ledere	Religiøse ritualer, kirker, spirituelle praksisser	Tvekønnet	Den religiøse leder og det oplyste selv	Indre oplysning	Fællesskabet

nen i Iran i 1979 markerede dette skift, da den verdslige politik smeltede sammen med religiøse værdier som en reaktion på kaliyugaens golde materialisme. Men han beskriver dog også, at den i Iran herskende form for religiøsitet ikke bliver fremtidens.

Mellemøstens genrejsning

Den kommende satyayuga vil handle om indre visdom, om psykologisk at kaste lys på vores skyggesider. Det vil være en bevægelse fra religioner til dogmefri religiøsitet.

Den vil være grundlæggende androgyn. Det feminine vil efterhånden efter 2000-4000 års undertrykkelse etablere en balance med det maskuline, sådan at hverken hierarkiske faderfigurer eller guddommelige moderfigurer vil spille nogen rolle.

Sammensmeltningen af vores maskuline og feminine sider vil derimod være i fokus, mens alskens spirituelle retninger vil bidrage - på godt og ondt, men under alle omstændigheder er hierarkiet nedbrudt.

Det geografiske område, som Lawrence Taub mener bliver det nye verdenscentrum for denne bevægelse, strækker sig fra Tibet og Indien hen over Mellemøsten til Nordafrika. Området er p.t. ikke det mest spirituelle, men afgjort det meste religiøse, idet alle de store verdensreligioner - fra hinduisme og buddhisme over islam og zarathustrisme til jødedom og kristendom - stammer fra dette område.

Krigernes, købmændenes og arbejdernes maskuline herredømme har bragt verden hertil, hvor vi står i dag. På godt og ondt. Men det kan ikke bringe os længere - det kan kun det feminine i form af religiøse værdier, der omfavner helheden.

Da Indien med Gandhi i spidsen løsrev sig fra Englands overherredømme, viste inderne potentialet i koblingen mellem det politiske og det spirituelle. Den kraft kan genskabes.

Det kan godt nok først ske på den anden side af et opgør med de rigide og undertrykkende religioners nuværende magt. Det vil formentlig ikke gå stille af, hvilket de seneste måneders udvikling i de arabiske lande mere end antyder. Med Kinas enorme investeringer i det afrikanske kontinent vil også landene syd for Sahara i den kommende tid rejse sig.

Men efter mørkets tid kommer lyset tilbage, lover vedaerne os. De beskriver også, at enden på kaliyugaen og begyndelsen på den nye sandhedens epoke vil blive varslet i form af den 10. inkarnation af guden Vishnu. Den begivenhed venter vi vist stadig på. ❐

© iStockphoto

På de oversøiske markeder blev der tjent store penge.

Bo Heimann er journalist, coach og forfatter. Henv.: tlf. 20 83 85 88, www.boheimann.com.

Internet: www.thespiritualimperative.com.